



Vlaams
Parlement

vergadering **C112**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 25 januari 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de impact van de sluiting van het Grand Café van Muntpunt en het eetcafé De Markten in Brussel – 877 (2016-2017)	
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de tijdelijke sluiting van café De Markten en van Muntpunt Grand Café in Brussel – 950 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de visie op institutionele hervormingen in de beleidsverklaring van de Brusselse Hoofdstedelijke Gewestregering en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie – 949 (2016-2017)	9

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de impact van de sluiting van het Grand Café van Muntpunt en het eetcafé De Markten in Brussel – 877 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de tijdelijke sluiting van café De Markten en van Muntpunt Grand Café in Brussel – 950 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Lieve Maes

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, Grand Café, het café van Muntpunt, is vrij bruusk gesloten, evenals het eetcafé De Markten van het gelijknamige en alom bekende gemeenschapscentrum in het hartje van de Vijfhoek. Aan de basis hiervan zou het overlijden liggen van de zaakvoerder van Kiso Projects, dat beide horeca-zaken uitbaatte. De betrokken bvba zou ook de boeken neergelegd hebben.

De sluiting van deze twee bekende cafés betekent een verarming van het Nederlandstalige gemeenschapsleven, door het verdwijnen van ontmoetingsplekken. Vooral wat Muntpunt betreft, kan verwezen worden naar het actieplan 2017, waarin veel aandacht besteed wordt aan de publiekswerking in de meest ruime zin. Het Grand Café is daar uiteraard een onderdeel van. Zoals in het actieplan zelf gesteld wordt, kan het een meerwaarde bieden inzake onthaal en klanten-zorg van de bezoekers van Muntpunt.

Als trouwe luisteraar van BRUZZ Radio heb ik vernomen dat er al een evolutie is voor het Grand Café. Men meldde daar dat AUB-SVP een tijdelijke overname van de uitbating zou doen en dat dat al redelijk snel zou starten. Kunt u daar nog wat meer over zeggen? Wat is de precieze timing daarvoor? Ik dacht gehoord te hebben dat het dit weekend al zou gebeuren, maar dat lijkt mij wel heel snel.

Wat is de stand van zaken in het zoeken naar een nieuwe concessiehouder voor De Markten? Werd de renovatie waarvan nu sprake is, vooraf gepland? Hoelang gaat die duren? Op welke wijze wordt een kwalitatieve Nederlandstalige dienstverlening gegarandeerd in beide etablissementen?

Blijft de impact van het einde van de bvba Kiso Projects beperkt tot die twee cafés? Of zijn er nog gevolgen? Zijn er financiële gevolgen voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) of voor de Vlaamse Gemeenschap?

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ook ik zou graag weten wat de stand van zaken is met betrekking tot de sluiting van deze twee begrippen in Brussel. De Markten kennen we allemaal al vele jaren, maar ook het Grand Café begon te bloeien en te groeien. Het is een spijtige zaak dat beide zaken op hetzelfde moment gesloten worden. We weten allemaal dat het iets te maken heeft met de bvba Kiso Projects en mogelijk met het overlijden van een van de vennoten, maar het is allemaal nogal snel gebeurd. Ik herinner mij dat bijvoorbeeld café De Kroon in Sint-Agatha-Berchem daar aanvankelijk ook door werd uitgebaat. Na een klein jaar werd het niet meer uitgebaat en werd het zowat ad hoc geopend, zonder effectief een uitbating te kennen.

Het is een spijtige zaak wat er gebeurd is. Natuurlijk kan niemand wat doen aan een overlijden, maar we hopen vooral dat er iets nieuws kan komen en dat die cafés snel

weer open kunnen gaan. Ik was deze week in De Markten. Het was een beetje een vreemd zicht, het café dat gesloten is, terwijl De Markten zelf nog open is.

Ik sluit me dus aan bij de vragen van collega Poschet. Ik heb ook de media wat gevolgd. Ik heb gelezen dat er een nieuwe, tijdelijke uitbater is gevonden voor het Grand Café en dat er mogelijk vanaf 4 februari een opening zou zijn van drie à vier maanden, tot april.

Minister, wat is de oorzaak van die plotse stopzetting? Het is toch een beetje raar dat een overlijden aanleiding geeft tot een stopzetting van een zaak. Kunt u toelichting geven bij de aard van de overeenkomsten? Ging het om een huurovereenkomst of een handelshuurovereenkomst? Een overlijden van een vennoot van een bvba brengt niet automatisch het einde van een huurovereenkomst met zich mee. Of was het een concessieovereenkomst? Is dat met brouwerijcontracten en dergelijke meer?

Hoe kan er, om zoiets in de toekomst te voorkomen, continuïteit zijn als er zich onverwachte zaken zouden voordoen? Is er in de contracten met het Grand Café en De Markten, en bij uitbreiding met al die andere gemeenschapscentra waar er zo'n uitbating is, iets opgenomen zodat zich dat in de toekomst niet meer voordoet? In mijn gemeente is er De Zeyp, dat goed draait. Ik zou ook niet graag hebben dat dat plots zou stoppen. Welke maatregelen denkt u te nemen in de nieuwe contracten die moeten worden afgesloten, om die continuïteit te verzekeren?

Een plotse stopzetting of sluiting heeft tot slot ook financiële gevolgen. Wat zijn de verliezen? Los van het feit dat het gesloten is, zullen er immers ook wel wat financiële verliezen zijn.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega's, de uitbating van deze gelagzalen is vroegtijdig stopgezet, zoals iedereen intussen vernomen heeft. De vervroegde stopzetting van het eetcafé De Markten is te wijten aan dringende herstel- en renovatiewerken aan het sanitaire blok en de keuken. Die werken worden vanaf 1 maart tot eind april 2017 uitgevoerd. De plotse sluiting van het Grand Café van Muntpunt is te wijten aan het faillissement van de bvba Kiso Projects, dat werd uitgesproken op vrijdag 6 januari 2017. De rechtstreekse aanleiding van het faillissement is in elk geval de ziekte en het overlijden van een van de vennoten, dat de bvba in moeilijke papieren bracht.

Ik kom tot de aard van de overeenkomsten en wat er nu verder kan gebeuren. Voor de specifieke regeling van de uitbating van de café-infrastructuur van het gemeenschapscentrum De Markten moet ik doorverwijzen naar de VGC. Het is immers de VGC die de inrichtende overheid is van de 21 gemeenschapscentra in Brussel en dus ook verantwoordelijk voor de regeling van een horeca-uitbating bij die gemeenschapscentra. Voor het eetcafé De Markten had de VGC een domeinconcessie afgesloten tussen de VGC, het gemeenschapscentrum De Markten en de bvba Kiso Projects. Er loopt momenteel een nieuwe procedure voor de toekenning van een nieuwe domeinconcessie in dit gemeenschapscentrum. Voor het Grand Café werd er een uitbatingsovereenkomst horeca afgesloten tussen Muntpunt vzw en de bvba Kiso Projects voor een duurtijd van vijf jaar, maximaal drie maal met een jaar verlengbaar.

Zoals ik al zei heeft Muntpunt de overeenkomst in onderling overleg met de bvba Kiso Projects beëindigd op 5 januari laatstleden, dit om een doorstart of definitieve start met een nieuwe kandidaat niet te bezwaren door concessieverplichtingen van de vorige uitbater. Ook Muntpunt treft de nodige maatregelen om een nieuwe concessie te gunnen.

Wat de continuïteit van de uitbating van de cafés betreft, gelden uiteraard de in dergelijke huur- of concessieovereenkomsten gestelde voorwaarden. Een faillissement leidt in ieder geval tot het onder curatele plaatsen van het beheer en de vereffening van de failliete boedel. In deze context zijn er geen garanties om de continuïteit van deze Vlaamse voorzieningen in de hoofdstad te garanderen of te verbeteren.

Wat is nu de timing van wat er voor ons ligt? Het management van Muntpunt is volop in onderhandeling met de curator van Kiso Projects en met enkele initiatiefnemers uit de horeca om een snelle doorstart van het Grand Café mogelijk te maken. Bedoeling is om vanaf 1 februari 2017 een try-out voor drie maanden op te zetten, mogelijk verlengbaar met een maand, in functie van de doorlooptijd van de procedure voor de toekenning van de nieuwe concessie. Het café zal met een kleine catering en volgens de huidige openingsuren opnieuw opstarten.

Er dienden zich ondertussen een achttal geïnteresseerden aan. Het is dus wel goed nieuws dat er vrij veel mensen dit willen doen. De raad van bestuur van Muntpunt heeft kort op de bal gespeeld en op 17 januari beslist om hiervoor een beroep te doen op AUB-SVP. Deze organisatie zal deze week de tijdelijke concessieovereenkomst voor drie maanden ondertekenen. Het café zal op maandag 6 februari opnieuw zijn deuren openen, tot en met 4 mei, en het is van dan af optioneel met een maand verlengbaar. Het café zal op die manier maar vijf weken hebben leeggestaan, waardoor de financiële en publieke schade in elk geval daar toch eerder beperkt kan worden genoemd. Dit geeft Muntpunt nu ook ademruimte om in alle rust en geheel conform de procedures een nieuwe definitieve uitbater voor de concessie te vinden.

De verdere tijdlijn ziet er als volgt uit. Op het einde van deze maand wordt het lastenkohier verfijnd, opengesteld en gepubliceerd. De vacature voor een nieuwe concessionaris zal dan duidelijk zijn. Eind februari wil men alle kandidaturen verzameld hebben en de onderhandelingen opstarten. Ten laatste eind maart wil men de beslissing rond de kandidatuur nemen en een toewijzing doen aan één specifieke firma, organisatie of rechtspersoon. Dan is het de bedoeling dat in mei 2017 de opening van de nieuwe definitieve concessie aan de achterkant van het Muntplein kan gebeuren.

Dan kom ik even terug op de bijkomende vraag over De Markten. Ik ben enkel op de hoogte van het feit dat de domeinconcessie tussen de Vlaamse Gemeenschapscommissie, het gemeenschapscentrum De Markten en Kiso Projects vroegd werd beëindigd omwille van de geplande en dringende oprisings- en herinrichtingswerken aan het sanitair blok en de keuken. Deze werken worden uitgevoerd van 1 maart 2017 tot eind april 2017. Het is de bedoeling dat het café voor de zomer opnieuw de deuren kan openen. Er zal dus een nieuwe concessionaris worden gezocht die vanaf 1 juni 2017 de domeinconcessie zal uitbaten. Daar duurt het dus wel iets langer, helaas.

Wat met de kwalitatieve dienstverlening in deze cafés en in het bijzonder de kwalitatieve Nederlandstalige dienstverlening? Een kwalitatieve Nederlandstalige dienstverlening in het Grand Café van Muntpunt – ik spreek mij dus niet uit over het café van De Markten – wordt ingeschreven in de selectie- of randvoorwaarden, opgenomen in het lastenboek en de toekomstige concessieovereenkomst. Zo wordt er niet alleen rekening gehouden met beroepskwalificaties en vaardigheden die noodzakelijk zijn bij de uitbating van een drank- en eetgelegenheden, maar ook moet het personeel zich uiteraard in het Nederlands kunnen uitdrukken. Het respect voor het Nederlandstalige karakter van Muntpunt is ook een van de bijzondere uitbatingvoorwaarden. Het Nederlands krijgt hierbij voorrang, maar dit staat een meertalige dienstverlening niet in de weg. De uitbating van het etablissement mag ook op geen enkele wijze de werking van Muntpunt hinderen of indruisen tegen de activiteiten van Muntpunt.

Wat is de financiële impact? De tijdsimpact heb ik u al gegeven. Muntpunt ziet zich verplicht om in zijn balans 2016 een dubieuze vordering, dus met een zeer kleine kans op recuperatie van de som, ten belope van 11.925 euro in te schrijven voor achterstallige betalingen van de bvba Kiso Projects. De kans dat deze schuld nog wordt gerecupereerd, is zeer klein, gelet op de bevoorrechte schuldeisers die zich in het kader van dit faillissement aandienen. Zoals ik al stelde, is de financiële- en publieke schade voor het Grand Café en Muntpunt op die manier toch wel eerder beperkt.

Tot zover de feitelijke toedracht. Ik ben bereid om desgevallend op bijkomende vragen proberen te antwoorden.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, dank u wel voor uw uitgebreid antwoord. Het is goed dat de raad van bestuur van Muntpunt een snelle beslissing heeft genomen om zo vlug mogelijk opnieuw te kunnen starten.

Ik ben niet thuis in de wereld van concessies, maar u kunt mij daar misschien bij helpen. Gelden dezelfde regels voor het toekennen van een tijdelijke concessie als voor de toekenning van een langere concessie? U stipt een heel tijdspad aan dat moet worden gevolgd voor een langere concessie, maar er is nu op korte termijn beslist om voor drie maanden aan AUB-SVP de concessie toe te kennen. Ik vraag me af of dat wettelijk in orde is. Ik hoop van wel. Het is gewoon een informatieve vraag.

Voor de rest hoop ik dat de werf in De Markten volgens de timing zal verlopen, want dat is altijd hout vasthouden. Voor ons is het absoluut belangrijk dat er een voldoende kwalitatieve Nederlandstalige dienstverlening is, en uiteraard ook een meertalige. Die mag van mij in vijftien talen gebeuren, zolang het ook zeker en vast in het Nederlands zeer goed gebeurt.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u voor uw uitgebreide antwoord. Er is nu wat meer duidelijkheid over de spijtige sluiting van die twee handelszaken in onze stad. U hebt een tijdspad vooropgesteld. Ik hoop dat dat effectief kan worden nageleefd.

U zegt dat er met die vennootschap AUB-SVP een tijdelijk en optioneel verlengbaar contract van drie maanden is. Ik neem aan dat zij misschien ook zelf zullen kandideren om de concessie binnen te halen.

U zegt dat een verlies van een kleine 12.000 euro in de boeken zal worden ingeschreven. Dat is niet heel veel, maar het is toch wel een verliespost. Er zijn huurkosten die verloren gaan. Ik neem aan dat die daaronder vallen. Maar hoe zit het met de inboedel? Is die het eigendom van de concessionaris of van Muntpunt?

Heeft de voetgangerszone, die toch wel een impact heeft op heel wat horecazaken in het centrum van Brussel, ook een invloed op de tijdelijke sluiting of op de sluiting van die twee handelszaken van de Vlaamse Gemeenschap?

De voorzitter: Minister Gatz

Minister Sven Gatz: Muntpunt heeft het evenwicht gevonden om snel te handelen en tegelijkertijd met een aantal wettelijke verplichtingen rekening te houden. Finaal heeft men dan toch een korte 'open call' gedaan, waarop acht geïnteresseerden zich hebben aangediend. Het is niet in alle stilte een-op-een gebeurd, waarbij geen andere mensen de kans hebben gehad om voor de tijdelijke invulling

hun kandidatuur te stellen. Dat is goed. Daaruit leid ik af dat er een vergelijking is kunnen gebeuren.

Mijnheer Poschet, ik ga ervan uit dat er geen reden is waarom de algemene voorwaarden van het tijdelijke contract zouden afwijken. Mocht het zo zijn, zal ik u de bijkomende informatie bezorgen.

Mijnheer Vanlouwe, ik ga ervan uit dat het wel degelijk mogelijk is dat er geen a-prioribezwaar lijkt te zijn dat de huidige tijdelijke uitbater ook definitief zou kandideren. Ik weet het niet. Ik zal het nagaan, en ook daarover zullen wij u de bijkomende informatie bezorgen.

Wat de inboedel betreft, zal ik u ook de bijkomende informatie bezorgen. Ik ben van mening dat de inboedel van Muntpunt zelf is. Maar dat moet ik nog bevestigd zien. Ik heb in elk geval geen weet van een brouwerijcontract dat zou interfereren, waarbij met andere woorden om de een of andere reden, na een rijpe afweging, Muntpunt zou beslist hebben om met één bepaalde brouwerij in zee te gaan, die dan de investering van de inboedel zou doen. Ik denk niet dat dit hier het geval is. Maar ik zal u die feitelijke informatie bezorgen.

Wat betreft de algemenere vraag moeten wij ons natuurlijk bewust zijn van het perspectief waarin deze vragen worden gesteld en het antwoord wordt gegeven. We hebben in heel Brussel gelukkig nog altijd meer dan duizend cafés. We hebben het hier over twee cafés. Zelfs in de binnenstad zijn er gelukkig nog een hele reeks heel fijne cafés, ook Nederlandstalige cafés of cafés waar ook een goede Nederlandstalige bediening is.

Mijn persoonlijke en subjectieve inschatting is dat we hier een onderscheid moeten maken. Er is enerzijds de algemene problematiek die de horeca kenmerkt. Het is er niet gemakkelijker op geworden om een zaak uit te baten. Dat heeft natuurlijk ook te maken met de komst van de witte kassa, die volgens mij anderzijds wel noodzakelijk zal zijn om finaal oneerlijke concurrentie weg te nemen, want er zijn mensen die het nu al doen en er zijn anderen die het nog niet doen, en dat is natuurlijk iets wat niet toelaatbaar is.

Anderzijds zijn er de meer conjuncturele elementen. De heer Vanlouwe verwijst ook naar de voetgangerszone, of de heraanleg ervan. En er is ook de lockdown. We kunnen altijd allerlei bespiegelingen maken over algemene invloeden, maar we zijn ook politici van het terrein, u net als ik. We hebben allemaal wel eens een pint of een koffie gedronken in beide etablissementen. We hebben kunnen vaststellen dat Muntpunt behoorlijk draaide met behoorlijk wat volk, en dat De Markten zeer goed draaide. De officiële uitleg is dat het kantelpunt van de concessie-overeenkomst ergens is blijven steken in het overlijden van een van de vennoten van Kiso Projects. Dat kan. In die zin wil ik mij daar heel delicaat over uitlaten, want het is een overlijden en dat is nooit aangenaam. Maar het roept natuurlijk wel vragen op wanneer je met een zo grote beklanting toch failliet gaat.

Dat is heel de kunst. U verwijst er terecht naar. Het is over de decennia misschien wel het enige succesvolle project geweest waarbij een Vlaamse culturele infrastructuur, namelijk gemeenschapscentrum De Zeyp, een succesvolle uitbating van een café doet. Dat is een unicum. Voor de rest is het heel moeilijk gebleden, met horten en stoten, en met vooral tijdelijke uitbatingen. Het is dus voor ons, als organisatie of als voogdijoverheid over Muntpunt, een permanent aandachtspunt, hoewel ik vind dat ze daar wel kort op de bal spelen. Ook de VGC moet zien in welke mate zij een goed evenwicht vindt tussen een bepaalde huur, die de uitbater van die cafés wel moet kunnen opbrengen vanwege bijvoorbeeld de goede locatie – en De Markten heeft een heel goede locatie – en anderzijds de ruimte die men moet kunnen geven aan de uitbater om gewoon een goede horeczaak uit te baten.

Er zijn andere voorbeelden. Het AB Café is ook een van de absoluut succesvolle zaken. Daar is wel wat omzet na de concerten, maar ook de normale uitbating van het AB Café behoort tot de betere best practices.

Het is dus een heel subtiel evenwicht tussen het vinden van de goede profielen, met het opleggen van de juiste voorwaarden, niet te zwaar en niet te licht, en anderzijds op tijd te kijken wanneer er mogelijk een probleem in zicht komt. Dat zal nu wel weer een les geweest zijn voor de toekomst. Het is dan vervelend om voor een gesloten rolluik te staan en vast te stellen dat er een café failliet is. Dat kan altijd gebeuren, maar misschien hing het hier al iets langer in de lucht.

Ik hoop dus dat we daaruit met z'n allen, de VGC-administratie en wijzelf, lessen kunnen trekken. Ik trek me ook op aan de mooie oplossing die er voor Muntpunt Grand Café is gevonden. Ik neem aan dat we allemaal zullen staan blinken wanneer café De Markten in de lente weer opengaat. Hopelijk hebben we dan weer voor jaren een mooie uitbating voor ons.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Dat kan inderdaad een terreinbezoek zijn, na de Tour-née Minérale. Minister, ik vind dat een zeer goede suggestie.

De VGC-administratie en wijzelf kunnen inderdaad een aantal lessen trekken. Enerzijds zullen we die contracten met de horeca-uitbaters moeten napluizen. Het zijn er niet veel. In sommige gevallen, bijvoorbeeld in onze gemeente, is dat eerder sociaal gericht, met eat vzw. Er is een handvol echt commerciële contracten. Misschien moeten we die toch eens nakijken.

Een tweede les die ik trek, is dat we aan risicospreiding moeten doen. Ik weet niet of het wettelijk allemaal gemakkelijk te regelen is. Je moet met een soort van openbare aanbestedingen werken. En als dat dan telkens dezelfde wind is, die op een bepaald moment echter failliet gaat, dan krijg je natuurlijk ook een dreun.

We zullen dit verder opvolgen. Ik dank u nogmaals voor uw antwoord.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ook ik dank u voor uw antwoord. We hopen allemaal dat beide cafés snel weer opengaan. Het zijn Vlaamse aanwezigheden in Brussel. Vlaanderen heeft daarin geïnvesteerd. Zoals de heer Poschet zei, moeten we die contracten inderdaad goed opvolgen. Het is de taak van de VGC-administratie, maar u hebt er dan toch ook iets over te zeggen.

De continuïteit moet vooral worden verzekerd. Een café dat sluit, verliest cliënteel. Het cliënteel zoekt dan iets anders. We hebben inderdaad wel heel wat mogelijkheden in Brussel, maar we moeten ervoor zorgen dat eetcafé De Markten en Muntpunt Grand Café – dat nog niet zo lang open is – hun Vlaams en Nederlandstalig cliënteel kunnen behouden. Dat is belangrijk.

Ik hoop vooral dat het tijdspad kan worden nageleefd. We zitten op enkele weken, maanden. We zullen dat opvolgen en zien of dat kan worden nageleefd.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de visie op institutionele hervormingen in de beleidsverklaring van de Brusselse Hoofdstedelijke Gewestregering en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie – 949 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Lieve Maes

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, communautaire stilstand: het was voor sommigen het toverwoord voor een goed sociaal economisch beleid. Ik denk dat de Vlaamse Regering en de Federale Regering dat respecteren. Maar af en toe worden er weleens ballonnetjes opgelaten. En ik doe daar zelf ook graag aan mee. (*Gelach*)

We moeten blijven nadenken over een betere structuur voor onze stad, ook voor Vlaanderen. Ik zou zeggen: zo weinig mogelijk voor het federale België – maar dat is natuurlijk mijn overtuiging.

Ik denk dat iedereen erbij gebaat is dat onze stad Brussel op een goede en efficiënte manier wordt bestuurd. De Brusselaar kan er alleen maar beter van worden. Het is goed dat er af en toe eens denkoefeningen gebeuren. Een van die denkoefeningen hebben we recent nog meegemaakt, namelijk de fusie van de politiezones. De fusie van de gemeenten komt dan ook telkens terug.

Een van de pistes bij de beleidsverklaring van de heer Vervoort, minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, maar tegelijkertijd ook voorzitter van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC), was namelijk om over te gaan tot een fusie van die GGC met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik herinner mij trouwens – en u wellicht ook – dat in het vorige regeerakkoord van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering dit expressis verbis was opgenomen in dat regeerakkoord.

Mijn fractie is daar geen voorstander van. Wij denken dat het goed is dat de gemeenschappen nog steeds hun rol te vervullen hebben in Brussel. Ik weet het: de GGC blijft een merkwaardige structuur. Anderzijds is het ook een orgaan waardoor Vlaanderen sinds de zesde staatshervorming iets te zeggen heeft over bepaalde bevoegdheden. Ik verwijs onder meer naar kinderbijslag en inburgering, twee heel speciale en cruciale bevoegdheden in Brussel. Jammer genoeg zie ik daarvan echter nog niet de resultaten. Dertien jaar nadat Vlaanderen de verplichte inburgering heeft ingevoerd, is er al veel gepalaverd in Brussel, in de zin van: 'We gaan dat ook doen.' Maar ondertussen zie ik de resultaten niet en zie ik niet wanneer die verplichting daadwerkelijk zal worden ingevoerd.

Minister, we hebben al een aantal keren discussie gevoerd over uw aanwezigheid in dat GGC-college. Ik weet dat u uw taak vervult in het VGC-college (Vlaamse Gemeenschapscommissie), maar in het GGC-college jammer genoeg niet. Nochtans denk ik dat u dan mee aan het stuur kunt staan, ook al hebt u enkel een raadgevende stem.

Ik stel vast dat er een beleidsverklaring is van de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik geef toe dat u daar niet verantwoordelijk voor bent, maar in die beleidsverklaring lanceert die minister-president toch bepaalde denkpijlers.

Minister, de Vlaamse Regering heeft een poot in de VGC en anderzijds ook in de GGC. Hoe staat u ten opzichte van dat idee dat werd gelanceerd? U kunt desbetreffend ook aan het roer staan. U kunt opmerkingen maken. Ik weet hoe dat

gaat met een beleidsverklaring: ze gaat naar alle leden van die regering. Ik neem aan dat die beleidsverklaring van het GGC-college ook bij u is terechtgekomen. Hebt u het Verenigd College van de GGC gewezen op het standpunt dat in Vlaanderen leeft? Er zijn ook resoluties, al enkele jaren oud. Sommige onderdelen ervan zijn zelfs al uitgevoerd.

Hebt u het GGC-college daarop gewezen? Hebt u namens de Vlaamse Regering andere voorstellen naar voren geschoven om de werking van die Brusselse instellingen, die veelheid en complexiteit die er bestaat, te doen verbeteren? Ik blijf erbij dat het in het belang van elke Brusselaar en elke bezoeker is dat er efficiënte organen zijn in Brussel. Het is goed om af en toe denkpijpen te lanceren, maar vroeg of laat moeten we natuurlijk wel eens landen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Inleidend wil ik zeggen dat ik in de Vlaamse Regering niet bevoegd ben voor institutionele hervormingen. Ik zeg dat omdat het duidelijk moet zijn dat ik in wat volgt, een persoonlijk standpunt inneem en niet het standpunt van de Vlaamse Regering. Er is over deze problematiek binnen de Vlaamse Regering niet gesproken, laat staan een standpunt ingenomen. Ik wil wel graag antwoorden op uw vragen, maar dat doe ik dan als politicus. Dat was trouwens ook mijn opstelling in het vraaggesprek 'De Kenners', dat u vorige week in de studio van BRUZZ mocht bewonderen, en waar ik sommigen van u gelukkig ook af en toe in mag bewonderen.

Hoe staat de Vlaamse Regering ten opzichte van de beleidsverklaring waarin de GGC en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zouden worden samengevoegd? Ik herhaal dat de Vlaamse Regering zich niet heeft uitgesproken over de visie op het voorstel van mogelijke institutionele hervormingen in de schoot van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De idee om de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest samen te voegen, is een van de voorstellen die minister-president Vervoort in het kader van de beleidsverklaring heeft uitgesproken.

Dat men een oefening wenst te maken van een mogelijke nieuwe omschrijving van de gewestelijke instrumenten op basis van een concentratie van middelen en een efficiënt optreden, kan legitiem worden genoemd worden. Die verzuchting moet mijns inziens dan ook worden begrepen als een oefening, een opening, een start van een debat, om de gewestelijke instrumenten te rationaliseren.

De Brusselse instellingen zijn het gevolg van een compromis in de staatshervorming van 1988-1989. De staatshervorming van 1988 herverdeelde de gemeenschapsbevoegdheden binnen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat leidde in 1989, met de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, tot de oprichting van de drie gemeenschapscommissies zoals we die vandaag kennen. Zo kon de staatshervorming een visie op ons land, met drie gewesten en drie gemeenschappen, verzoenen in onze hoofdstad. Het was ook goed dat Brussel daardoor uit de koelkast werd gehaald, zoals dat heet.

De zesde staatshervorming heeft het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest versterkt, enerzijds door de herfinanciering en anderzijds door Brussel dezelfde bevoegdheden te geven als de twee andere gewesten. Ik denk hierbij onder andere aan toerisme, economie, werk, sportinfrastructuur en fiscale uitgaven. Bovendien werden er in Brussel gemeenschapsmateries aan de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie toevertrouwd. Dan gaat het bijvoorbeeld over gezinsbijslag en gezondheidszorg.

We mogen hierover van mening verschillen, maar men kan argumenteren dat de zesde staatshervorming een logische voortzetting van de voorgaande hervormingen

is. Daarmee wil ik niet zeggen dat die logica tot in de eeuwigheid moet of kan worden doorgetrokken, maar men heeft er in elk geval op voortgebouwd. Ze brengt dus geen fundamentele wijzigingen aan in de bevoegdheidsstructuur, maar brengt wel enkele nieuwigheden – zoals inzake sommige gemeenschapsbevoegdheden in Brussel – die geen afbreuk doen aan de bestaande mechanismen. Er is inderdaad een gevoelige uitbreiding van de bevoegdheden van de GGC, maar aan het bestaande mechanisme van besluitvorming in de GGC is bijvoorbeeld niets veranderd.

De versterking van de Brusselse instellingen heeft onweerlegbaar ook een impact op de band tussen Brussel en beide grote gemeenschappen. Sommigen zeggen daarom zelfs dat Brussel evolueert naar een 'gemeenschapsgewest', maar wat ik vooral onthoud, is dat de nieuwe bevoegdheden ook kansen kunnen creëren voor de Brusselaars en voor de gemeenschappen om samen te werken.

Terwijl de politieke organen van GGC en gewest de facto samenvallen, is dat niet zo voor de administratie en de financiering, en ik denk dat daar een stuk van het debat van de heer Vervoort over gaat. Die zijn volledig gescheiden. Er is dus niet een fusie zoals wij die kennen tussen het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap, waarbij de budgetten kunnen worden overgeheveld in het kader van een algemene begroting en waarbij er een gemeenschappelijke administratie is. De idee om naar een vereenvoudiging of fusie te gaan tussen GGC en gewest, is daarom verdedigbaar. Het is op zich niet verboden dat regeringen nadenken over hun institutionele toekomst. We mogen evenmin eeuwig getrouwd zijn met bepaalde instellingen. Evolutie is natuurlijk altijd mogelijk en misschien zelfs wenselijk.

Weet natuurlijk dat een en ander geregeld is in onze institutionele regelgeving. De ideeën van de Brusselse minister-president moeten afgetoetst worden aan de Grondwet en eventuele andere wetten en praktische bezwaren. Er zijn immers wel degelijk aandachtspunten bij het idee van een fusie of een meer doorgedreven samenwerking. Zo zijn er de rechten van de Vlaamse Gemeenschap op het vlak van taal, politieke vertegenwoordiging, medezeggenschap enzovoort, die moeten worden bewaakt. Ook op het vlak van de financiering en de administratie geldt natuurlijk enige waakzaamheid. Maar een debat over vereenvoudiging en rationalisering moeten we niet a priori uit de weg gaan. Op dat vlak is er in Brussel zeker werk aan de winkel. Die gevoeligheid delen we. Het uitgangspunt van mij persoonlijk, maar ook van de Vlaamse Regering, is altijd geweest dat de Vlaamse Gemeenschap en de VGC hun verantwoordelijkheid moeten kunnen blijven opnemen in Brussel.

Wat we hierboven besproken hebben, is geen materie die besproken wordt binnen het college van de GGC as such, collega Vanlouwe. U verwijst naar het op tafel leggen van de resolutie van het Vlaams Parlement binnen het college van de GGC, maar dit is veeleer voer voor staatshervormingen of gesprekken tussen gewesten en gemeenschappen. Ik denk dat, ondanks een bepaalde discretie in het algemeen rond institutionele hervormingen, iedereen nu zo'n beetje her en der uit het bos begint te komen met pistes en oefeningen. Zoals het altijd gaat, worden er zaken op tafel gelegd, die soms volledig tegengesteld kunnen zijn, maar die soms ook in elkaars verlengde kunnen liggen. We zitten nu in de fase om dat te detecteren. Ik probeer dat, net als u, nauwgezet in het oog te houden. Wij zitten absoluut niet in een onderhandelingsfase. Dat is momenteel niet aan de orde.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Bedankt voor uw toelichting, minister. Er zijn bepaalde punten waar ik me bij kan aansluiten. Met andere heb ik het moeilijk. U bent inderdaad niet bevoegd voor institutionele hervormingen, maar u bent wel een bruggenbouwer, een 'liaison'. Dat zijn woorden die u zelf altijd gebruikt.

Ik vind het ook belangrijk dat die bruggen gebouwd worden met de VGC en met de GGC. Ik stel vast dat u dat op het vlak van de VGC goed doet. Ik had wel

graag gezien dat er ook een vorm van terugkoppeling zou gebeuren en dat u met een soort van mandaat naar de VGC zou gaan. Over het GGC-college stel ik vast dat u die taak van bruggenbouwer misschien iets minder vervult. We hebben het er al verschillende keren over gehad. Nochtans is het GGC-college het orgaan dat bijkomende en heel belangrijke bevoegdheden heeft gekregen.

U hebt ook gezegd dat u niet het standpunt van de Vlaamse Regering vertolkt, maar een persoonlijk standpunt. Het is een oproep van mij om dat debat misschien in de Vlaamse Regering op gang te brengen om op die manier goed voorbereid te zijn. We zijn natuurlijk geschrokken wanneer de Brusselse minister-president zegt dat we institutionele hervormingen nodig hebben en dat we heel de GGC zullen laten opgaan in het Brusselse Gewest. Ik weet dat dat ook wel te maken heeft met een sterke administratie in het Brusselse Gewest en een iets minder sterke administratie in de GGC. Ik denk dat iedereen wel weet waarover we dan spreken.

Die band is er institutioneel, maar die moet volgens mij dan ook daadwerkelijk ingevuld worden. U zegt terecht dat die Vlaamse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid moet blijven nemen, niet alleen wat betreft de bevoegdheden die ze exclusief uitoefent, namelijk Onderwijs, Cultuur en Welzijn, er zijn ook een soort van concurrentiële bevoegdheden of bevoegdheden waar de Vlaamse Gemeenschap dan toch onrechtstreeks bevoegd is. Ik verwijs opnieuw naar kinderbijslag en inburgering.

Minister, ik doe ten aanzien van u een oproep als bruggenbouwer, een term die u geregeld gebruikt, om voorbereid te zijn om dat debat met collega's in het GGC-college en de Brusselse Regering op te starten, maar dat wij daar ook eensgezind als Vlaamse Gemeenschap in Brussel maar toe kunnen gaan. Het is misschien goed dat het debat wordt opgestart in de Vlaamse Regering. Dan kunnen wij dat ook hier in onze commissie Brussel van het Vlaams Parlement voeren en kunnen wij voorbereid zijn. Dat kan nu ook met een mandaat naar dat GGC-college gaan, zonder voortdurend ballonnetjes die de nodige ergernis en wrevel opwekken. Vorige week was er nog het debat in het Brussels Parlement. Dan zie ik de minister-president zeggen dat Vlaanderen zich niet moet bemoeien met Brussel. We willen allemaal dat Brussel beter bestuurd is. Er is een bepaalde input die kan worden gegeven op het vlak van mobiliteit. Als er bepaalde problemen zijn, denk ik dat het goed is dat Vlaanderen maar uiteraard ook Wallonië een bepaalde input zouden brengen.

Ik blijf erbij: die taak van bruggenbouwer mag u wat mij betreft vervullen, maar dan moet u volgens mij ook aanwezig zijn op dat GGC-college. Maar ik doe vooral een oproep om dat debat intern te voeren in de Vlaamse Regering en ook hier bij ons in de commissie. Op die manier kunnen we een bijdrage leveren om van Brussel die betere stad te maken, met minder instellingen, minder structuren, minder complex, waar iedereen beter van wordt en waar beslissingen op een eenvoudige manier, snel en efficiënt kunnen worden genomen, gewoon in het belang van de Brusselaar.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord

Elke Van den Brandt (Groen): Er is daarstraks gezegd dat de vorige regering de GGC zou willen fusioneren. Groen is altijd heel duidelijk geweest: als het van Groen afhangt, blijft de GGC bestaan. Dat is een standpunt dat we vandaag innemen en dat we ook de afgelopen decennia hebben ingenomen, ook wanneer alle andere partijen ervan overtuigd waren dat het een nutteloos instrument was.

Mijnheer Vanlouwe, ik vind het tegenstrijdig dat u zegt dat de GGC moet blijven bestaan, maar anderzijds, telkens wanneer er een staatshervorming is, u er geen voorstander van bent om daar überhaupt bevoegdheden aan te geven. Ik denk dat het een relevant instituut is, maar ik wil niet te allen prijze aan het instituut vasthouden. Dat is net het probleem in Brussel, namelijk dat iedereen zijn taboes en zijn fetisjen heeft. De Franstaligen willen niet praten over politiezones en fusies van gemeenten. Aan Nederlandstalige kant eens praten over wat de taak van

een gewest en van een gemeenschap is, is taboe. In de Rand krijg je vooral debatten over de grens die geen millimeter mag verschuiven. Als we echt een debat willen over hoe we Brussel goed kunnen besturen, dan zal iedereen een aantal taboes moeten durven loslaten en met open vizier kijken.

Minister, u hebt hier geantwoord als politicus. Ik heb u ook deze week met veel plezier aanhoord in 'De Kenners' als politicus. Ik was het niet met alles eens. Ik vond het wel een boeiend debat, en ik waardeer het dat u een aantal pistes zoekt om vooruit te gaan in Brussel en dat u mee wilt nadenken over een betere structuur van Brussel. U zult in Groen een bondgenoot vinden om daar dieper over te praten.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord

Joris Poschet (CD&V): Collega Van den Brandt, er zijn inderdaad een aantal taboes, maar die worden bij sommigen wel wat minder en minder. Ik hoorde onlangs onze burgemeester zelfs het idee lanceren om een fusie te doen met Ganshoren. Dat zou een interessante optie kunnen zijn, nietwaar collega's Vanlouwe en Van den Brandt?

Ik heb een paar bedenkingen bij uw vraag, collega Vanlouwe. Ik denk niet dat expressis verbis in het regeerakkoord van het Brusselse Gewest of de GGC staat dat ze naar een fusie willen van de GGC met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, en zeker niet in het vorige bestuur, want daar hadden wij ook nog een post in het GGC-college. Mocht u denken dat ergens te hebben gelezen: wij zijn daar alvast tegen.

Ik vind het fijn dat u verwijst naar de resoluties van 1995. Dat doet ons deugd, want daarin wordt ook een belangrijke rol toegedicht aan de VGC. Dan ben ik blij dat u een stap in onze richting zet. Ik begrijp echter nog niet welke positie u ten aanzien van de GGC inneemt. Wat wilt u? Wilt u daar weg of niet? En als u daar weg wilt, hoe gaat u dan de rechten van de Nederlandstaligen verankeren, wetende dat ze institutioneel sterker verankerd zijn in de GGC-organen dan in de gewestelijke organen?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Mijnheer Vanlouwe, dank voor de vraag. Ik volg ook voor een deel de opmerkingen van de twee collega's. Maar ik wil eerst een stap terugzetten en onderstrepen dat de speech van minister-president Vervoort toch niet zo baanbrekend is als zou kunnen blijken uit de vraag.

Ten eerste moeten we er rekening mee houden dat het de allereerste keer is dat de beleidsverklaring van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de beleidsverklaring van het Verenigd College van de GGC samenvielen. Dat is toch belangrijk. Het is logisch dat de soms kunstmatige grens tussen gemeenschap en gewest ter discussie wordt gesteld op het moment dat die twee niveaus elkaar kruisen in een parlementaire setting.

De tweede reden waarom die speech volgens mij niet zo opvallend is, is omdat hij over zaken ging die veeleer een oud zeer zijn dan wel een nieuw verschijnsel. Het is dus logisch dat de koe eindelijk bij de horens wordt gevat, om te bekijken waar de Brusselse institutionele structuur beter kan worden georganiseerd. Daar gaat het over. Die oefening hebben we in Vlaanderen al een tijd geleden aangevat, en zij loopt onder de leiding van minister Homans nog steeds verder.

De Brusselse instituties moeten ten dienste staan van de Brusselaars. Daarover zijn we het allemaal eens. We moeten ernaar streven om de Brusselaars een perfecte dienstverlening te bieden. Dit kan eenvoudiger georganiseerd worden dan nu het geval is. Mevrouw Van den Brandt, u zei het al: voor de Brusselaar maakt het niet echt uit onder welke institutie een dienst ressorteert. Maar het is van belang om kwaliteitsvol en snel, of sneller, geholpen te worden. In die optiek is meertaligheid

in de Brusselse instellingen een thema dat voldoende aandacht verdient. Dit thema zou aan beide zijden van de taalgrens ter harte moeten worden genomen.

Ik juich met andere woorden in grote lijnen de oproep van minister-president Vervoort toe om te bekijken waar de kunstmatige grenzen veeleer storend dan faciliterend werken. Dat is een belangrijke oefening. Maar we moeten ook bekijken of we komaf kunnen maken met deze institutionele Kafka. Ik vind, samen met mijn partij, dat we daarbij niet moeten aarzelen. Uiteraard moet dit gebeuren via een denkoefening waarbij alle democratische partijen worden betrokken en waar ook de academische wereld en het verenigingswezen gehoord worden. Vlaanderen moet actief participeren in deze zoektocht naar een institutioneel model waar de Brusselaar beter van wordt.

De voorzitter: Minister Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Het is nuttig dat wij hier al een klein en bijzonder kort debatje over hebben gevoerd.

Mijnheer Poschet, ik zou u toch willen oproepen om het gewestelijk regeerakkoord van 2009 toch eens even te lezen. Daar staat letterlijk een bedenking bij omdat ik dacht dat de Vlaamse partijen er toen niet mee akkoord gingen en de Franstalige wel. Het staat wel degelijk in het regeerakkoord, maar ik vind het nu niet meteen terug.

De term is gevallen: sommigen willen hier een gemeenschapsgewest van maken. Mijn partij is voorstander van een soort stadsgewest. Ik denk dat dat nuttig is. Wij zijn ook meer een stad. We hebben niet de oppervlakte van het Vlaamse Gewest of het Waalse Gewest. Hier leven ook twee institutionele gemeenschappen. Hier leven ook heel wat nieuwkomers die van alle kanten van de wereld hier zijn terechtgekomen. Dat zorgt voor problemen, maar ook voor uitdagingen. Deze problemen doen zich ook in andere grootsteden voor. Er is nood aan die stedelijke aanpak. Een grootstad of hoofdstad kun je niet besturen met lokale dorpspolitici. Dat zijn niet mijn woorden, maar die van Luckas Vander Taelen. Je hebt een stedelijke visie nodig. Voor Brussel heb je volgens mij een hoofdstedelijke visie nodig. We zijn meerlagig. We zijn de hoofdstad van het federale niveau. We zijn de hoofdstad van institutionele gemeenschappen. We zijn de hoofdstad van de EU. Ik weet dat daarover een discussie bestaat: zijn we de hoofdstad, dan wel de zetel van de EU? Er zijn hier heel wat expats actief. Er zijn heel wat nieuwkomers die het blijkbaar soms moeilijk hebben of die je niet zomaar kunt indelen bij deze of een andere gemeenschap. Ik stel wel vast dat dat probleem zich ook voordoet in steden als Antwerpen, Gent, Charleroi en Luik. Ik heb het dan over de weg vinden naar de juiste instellingen, die die mensen kunnen helpen op het vlak van inburgering, onderwijs, kinderopvang.

Een stadsgewest zou een oplossing kunnen zijn. Maar dan moet je natuurlijk aan die structuren beginnen te rommelen. Er was inderdaad een oproep van de burgemeester van een van de gemeenten om eens te denken aan een fusie. Ik vind het goed dat men langs Franstalige kant eindelijk eens dat debat durft te openen. Ik hoop dat er heel spoedig initiatieven genomen worden, ook op het vlak van de politiezones. Dat is toch eigenlijk ondenkbaar! Van Ganshoren tot hier ben ik vanmorgen door vijf gemeenten gereden, elk met een eigen politiereglement en dergelijke.

Ik stel zelfs vast dat men er zich mee bezighoudt om in de tunnels de gemeentegrenzen aan te duiden. U moet daar eens op letten: aan de wanden van de tunnels hangt een bordje met de naam van de gemeente waarin men zich bevindt. Dat is natuurlijk achterhaald. Het is 19e-eeuws. Het stamt nog altijd uit 1830.

In het Vlaamse Gewest is men overgegaan tot fusie. In het Waalse Gewest is men overgegaan tot fusie. In Vlaanderen leeft het debat opnieuw. Er zijn burgemeesters

in Limburg, Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant die er inderdaad van overtuigd zijn dat dat nuttig is. Ik stel vast dat dat hier nog altijd bijzonder moeilijk is.

Ik las onlangs een artikel in *La Libre Belgique*, waarin de verklaring werd gegeven waarom die fusie uiteindelijk overal kon plaatsvinden, behalve hier in Brussel.

Ik herinner mij dat voormalig minister van Binnenlandse Zaken Louis Tobback zei: 'Je kunt het alleen maar doen als je hun het geld afneemt.' Niet wij hebben dat gezegd, maar Louis Tobback: 'Je kunt het alleen maar doen met geld.'

We moeten erover nadenken en erover debatteren. Ik roep de Vlaamse Regering er nogmaals toe op om voorbereid te zijn.

U hebt een unieke functie, als bruggenbouwer, in politietermen 'een liaisonofficier'. Het lijkt mij nuttig dat u in dat GGC-college, maar ook in dat VGC-college, zou zeggen: 'Laat ons een open debat voeren over bepaalde gevoeligheden die er bestaan langs Vlaamse kant, maar tegelijkertijd ook langs Franstalige kant.'

Ik weet dat er structuren zijn, zoals het Overlegcomité. Maar, zoals u weet, is het Overlegcomité meestal een gevolg van een belangenconflict, termijnen die moeten worden gerespecteerd, overleg dat er moet zijn. Meestal is het een gevolg van een heel conflict dat eraan is voorafgegaan, beslissingen die worden aangevochten, om dan te komen op het Overlegcomité, waar dat conflict soms ook strandt. We zullen zien wat er de komende dagen zal gebeuren met de geluidsnormen. Het is niet altijd hoopgevend.

Ik doe dus een oproep: 'Ga naar dat VGC-college, als bruggenbouwer' – een titel die u zelf altijd gebruikt. Het is van belang dat het debat wordt gevoerd. Minister-president Bourgeois heeft in het begin, in 2014 eigenlijk, zelf het initiatief genomen om naar de andere ministers-presidenten te gaan. Ik dacht dat hij er toen voor had gekozen om eerst naar minister-president Vervoort te gaan, om overleg te plegen. Ik denk dat dat een goede zaak was. Hij was in 2014 ook symbolisch aanwezig bij de opening van een Vlaams schooltje in Schaarbeek. Ik denk dat minister Crevits dat ook al heeft gedaan. Volgens mij heeft ze in 2015 of 2016 een schooltje in Anderlecht geopend. Dat zijn lovenswaardige initiatieven, die aantonen dat die interesse voor Brussel er bij verschillende partijen in deze coalitie uiteindelijk is. Maar dan moeten we ook de middelen die we hebben, de structuren, ten volle gebruiken om te komen tot betere, efficiëntere en eenvoudigere structuren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.